

PRIPRAVUJEME

SLOVANIA (Pavel Tulajev)

Školy ruských historiků (minulých a současných) o původu a formování Slovanů

Zdroj Slavica: [Jesenná knižná burza 2019](#)

Kniha profesora historie, spisovatele a kulturologa P. V. Tulajeva, „Rus, Slavjane i ich sosed i v drevnosti“, **prináša výsledky jeho mnohoročného výskumu prameňov slovansko - ruského sveta**. Náučno – populárnym jazykom rozpráva o prapredkoch Indoeurópanov, dunajskej kolíske Slovanov a dávnych národoch Eurázie nazývaných Barbarmi.

Veľa zaujímavých a objavných informácií autor sústredil v kapitolách o Venétoch, Vandaloch, baltskej Slávii a v kapitole venovanej vzniku Rusi. Osobitnú pozornosť venoval predkresťanskému obdobiu a jeho mytológii, nástupu kresťanstva a slovanskému písomníctvu. Monografia je veľmi dobre ilustrovaná, doplnená mapkami a poznámkami, čo zvyšuje jej hodnotu. Prekladu do slovenčiny sa ujal odborník znály témy, pán PhDr. Viktor Timura, CSc., čo publikácii pridáva na hodnote. Knihu odporúčame širokému okruhu čitateľov venujúcich sa téme slovanstva.

Ruská historiografia bola v minulosti dvojnásobne neuveriteľne zmanipulovaná. Prvý raz po nástupe Romanovcov pozvaním nemeckých intelektuálov do práve založenej Ruskej Akadémie vied (A. L. Schlözer, A. Müller, Baier a i.), ktorí mali prispôbiť ruské dejiny dejinám Západu (samozrejme, predovšetkým nemeckým). Po druhé, k vážnym deformáciám došlo po októbrovej revolúcii v roku 1918 prechodom na zásadu triedneho boja a to aj v lingvistike (N. J. Marr) a likvidáciou skutočných odborníkov na históriu a celej spoločensko-vednej intelektuálnej špičky. K uvoľneniu spoločensko-vedného myslenia a v historiografii po takmer 300 ročnej deformácii došlo

až po politickom prevrate, či skôr po Gorbačovovej zrade a za vlády Jelcina, ktorí priviedli Veľké Ruské impérium k rozpadu. V plánoch Západu bol proces nasmerovaný nielen na likvidáciu ruského štátu, ale aj na likvidáciu ruského národa, a postupne aj na likvidáciu ostatných Slovanov. Zámery sa nezmenili.

Po zmene politického systému a odstránení cenzúry v spoločensko-vednej oblasti, oslobodenej od marxistickej ideológie zväzujúcej teoretický rozlet, došlo k neobyčajnej explózii v ruskej historiografii. Objavil sa celý rad nových mien a publikácií s historickou problematikou s rozličnými teoretickými koncepciami a prístupmi vo všetkých historických oblastiach, alebo školách a vedách (archeologickej, antropologickej, lingvistickej, genetickej, etnografickej, geografickej, etnokultúrnej a i.), aj keď metodologicky nie vždy s dostatočne ujasneným prístupom.

Práve v tom čase naša, slovenská, resp. vtedy ešte československá spoločensko-vedná oblasť prerušila kontakty s ruskou vedou a primkla sa k západoeurópskym spoločensko-vedným teóriám, ktoré práve zaznamenávali úpadok a strácali nezávislosť na politike.

Úpadok nezadržateľne pokračuje. A to práve z dôvodov podriadenosti ideologickým a sledovaným politickým záujmom a cieľom. Úpadok pokračuje aj z dôvodov, že zmanipulovaná západná historiografia nenachádza cestu k náprave chýb minulosti a priznaniu sa k objektívnym historickým poznatkom a upadá do chaosu. Práve za tejto situácie sa dostáva pod ideologicko-politický vplyv...

Sdílet